

Modul 3

Minimum 7 intensivkurs, hver over 5 dager, à 6 timer (totalt 210 timer)

Tema fra de tidligere modulene utdypes videre med en forutsetning om at studentene har tilegnet seg en grunnleggende forståelse av prinsippene for faget.

I intensivkursene får studentene arbeidet med ulike teknikker for berøring og ord.

Hvert kurs strekker seg over 5 dager slik at hver lærer får anledning til å demonstrere og se til at hver enkelt student tilegner seg teknikkene.

Teknikker omfatter ulik form for berøring som i stor grad er erfaringsbasert og vanskelig kan gjengis skriftlig. Eksempelvis kan dette være at studenten får erfare hvor lenge det er hensiktsmessig å vente på en respons ved ulik form for berøring, sett i henhold til ulike musklers spenningstilstand. Undervisningsbolkene må derfor være lange nok til at hver enkelt kan få arbeidet med ulike teknikker under veiledning av lærer.

Det arbeides med berøringsteknikker i forhold til ulike kroppsdelene som ansikt, hode, nakke, skuldre, bryst, rygg, armer, diafragma, hofter og ben. Studenten lærer om

sammenhenger mellom muskelgrupper og hvordan det er mulig å arbeide indirekte med en muskelgruppe ved å jobbe fokusert på en annen.

Studentene blir kjent med lovverk og tema som taushetsplikt.

Problemstillinger drøftes i forhold til etikk. Det undervises eksempelvis om hvordan man kan møte alvorlig syke i forhold etiske og praktiske problemstillinger. Studentene skal få et grunnlag for å ta selvstendige vurderinger mht. når de kan behandle en pasient. De skal kunne vurdere hvordan de skal stille seg ved etiske utfordringer som kan dukke opp i tilknytning til pasientmøter.

Gjennom teori og praksis vises det hvordan studentene kan arbeide med deler av kroppen som ikke kan berøres direkte, ved for eksempel sykdom og skader. Eksempelvis ved smerter i lavere del av rygg, der kan studentene lærer å komme i kontakt med muskler over eller nedenfor det vonde eller skadede området.

Studentene skal lære å gjenkjenne når pasienten signaliserer grenser, ikke bare verbalt, men også gjennom kroppslige reaksjoner. Grenser kan ytre seg som reaksjoner som ikke er hensiktsmessige i forhold til behandlingens fremdrift, eksempelvis kramper eller hyperventilering.

Verbal kommunikasjon med pasienten er en viktig del av undervisningen. Ord er sentrale både i den innledende kontakt med pasienten, under behandlingen og etter behandlingsavslutning. Studentene skal vite når det er hensiktsmessig å støtte pasienten gjennom tale og/eller ulike berøringsteknikker.

Studenten skal kunne vurdere når - og hvilke type spørsmål som kan stilles. Rosenmetoden bygger på visser former for spørsmålsstilling der målet er å guide pasienten til økt kroppsbevissthet.

Studenten skal være i stand til å støtte pasienten mot økt bevisstgjøring av automatiserte tanker, følelser – og kroppslige tendenser, og må derfor kunne kjenne igjen og skille mellom pasienten sine bevisste og ubevisste uttrykk. Studenten skal kunne tolke pasientens respons og engasjement ved å observere og kjenne reaksjoner i kropp og pust. Gjennom erfaring og veiledning skal studenten lære hvordan pasienten kan nå fram mot bedret helse via økt oppmerksomhet i kroppen.